

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Zittingsdocument

A6-0388/2007(INI)

12.10.2007

VERSLAG

over de regionale impact van aardbevingen
(2007/2151(INI))

Commissie regionale ontwikkeling

Rapporteur Nikolaos Vakalis

INHOUD

Blz.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
TOELICHTING.....	9

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over de regionale impact van aardbevingen (2007/2151(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie betreffende de verbetering van het communautair mechanisme voor civiele bescherming (COM(2005)0137),
- gelet op Beschikking 2007/162/EG, Euratom van de Raad van 5 maart 2007 tot instelling van een financieringsinstrument voor civiele bescherming¹,
- gezien de mededeling van de Commissie betreffende overstromingsrisicobeheer - preventie van, bescherming tegen en verzachting van de gevolgen van overstromingen (COM(2004)0472),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 4 september 2007 over natuurrampen²,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 18 mei 2006 over natuurrampen (branden, droogtes en overstromingen) - regionale-ontwikkelingsaspecten³,
- gelet op de regelgevende bepalingen die van toepassing zijn op de Structuurfondsen voor de periode 2007-2013,
- gezien zijn in eerste lezing op 18 mei 2006 vastgestelde standpunt met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie⁴,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 4 september 2003 over de gevolgen van de hete zomer⁵,
- gezien het verslag van Michel Barnier van mei 2006 "For a European civil protection force: Europe aid",
- gelet op het werkprogramma voor 2007 in het kader van de Europees-Mediterrane overeenkomst inzake grote risico's (EUR-OPA) dat op 13 maart 2000 onder de hoede van de Raad van Europa tot stand is gekomen,
- gezien de door zijn Begrotingscommissie op 5 juni 2007 gehouden openbare hoorzitting over "natuurrampen en EU-financiering",
- gezien de bevindingen van de in 2000 door de Commissie georganiseerde studiebijeenkomst over beperking van het seismisch risico, alsook van de studiebijeenkomst over het terugdringen van het aardbevingsrisico in Europa van de European Association for

---

¹ PB L 71 van 10.3.2007, blz. 9.

² Aangenomen teksten, P6_TA(2007)0362.

³ PB C 297 E van 7.12.2006, blz. 369.

⁴ PB C 297 E van 7.12.2006, blz. 331.

⁵ PB C 76 E van 25.3.2004, blz. 382.

Earthquake Engineering in 2005 in Lissabon,

- gelet op artikel 45 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie regionale ontwikkeling (A6-0388/2007),
- A. overwegende dat aardbevingen in de 20ste eeuw wereldwijd tot de dood van 1,5 miljoen mensen hebben geleid en de economische kosten ervan in de laatste 25 jaar van de vorige eeuw op 75 000 000 000 euro worden geraamd,
- B. overwegende dat een groot deel van de Europese Unie aardbevingsrisico loopt, de meest aardbevingsgevoelige gebieden Italië, Griekenland, Roemenië, Bulgarije, Cyprus en Slovenië zijn, maar dat ook andere lidstaten, zoals Duitsland, Oostenrijk, de Tsjechische Republiek, Frankrijk, Spanje, Portugal en Malta, een aanzienlijk aardbevingsrisico lopen,
- C. overwegende dat het merendeel van de kandidaatlidstaten, van de landen van het Europees nabuurschapsbeleid en van de landen van het Euromediterraan partnerschap uitermate aardbevingsgevoelig is,
- D. overwegende dat in de periode 2002-2007 aardbevingen op de vierde plaats kwamen van de meest voorkomende natuurrampen in de lidstaten en kandidaatlidstaten, doch dat dit natuurverschijnsel op EU-niveau zeer ondergeschikt wordt behandeld aan andere natuurverschijnselen waarvoor sprake is van een meer geïntegreerde aanpak, met als gevolg dat de Europese regio's verstoken blijven van EU-hulp en het Solidariteitsfonds van de Europese Unie in totaal slechts eenmaal voor een aardbeving is ingezet,
- E. overwegende dat bij de nationale, regionale en plaatselijke actoren die rechtstreeks met het verschijnsel van aardbevingen worden geconfronteerd, alsook bij wetenschappers, ingenieurs en belangrijke sectoren van de samenleving de opvatting leeft dat de Europese Unie een grotere rol bij de bescherming tegen aardbevingen en de bestrijding van de gevolgen moet spelen,
- F. overwegende dat de tektonische bewegingen zich niet alleen voordoen in de vorm van aardbevingen, maar ook van vulkaanuitbarstingen en dat de gevolgen van deze onverwachte natuurverschijnselen nog verergerd kunnen worden, met name door aardverschuivingen en vloedgolven waarmee de gebieden die hiervan regelmatig het slachtoffer worden, zoals de ultraperifere regio's van de Europese Unie, een zeer belangrijke ervaring hebben opgebouwd op het stuk van waarneming, voorkoming en bestrijding,
- G. overwegende dat aardbevingen ernstige korte- en langetermijngevolgen hebben voor de regionale economieën, alsmede nadelige gevolgen voor de infrastructuur, de werkgelegenheid, het natuurlijk en cultureel erfgoed, het milieu en het toerisme, kortom voor de gehele economische en sociale cohesie,
- H. overwegende dat regionale en plaatselijke actoren een doorslaggevende rol vervullen bij de preventie van, de bescherming tegen en de verzachting van de gevolgen van aardbevingen en overwegende dat bijgevolg maatregelen moeten worden genomen met het oog op hun mobilisering alsook de voorlichting en informatie van de bevolking,

- I. overwegende dat diverse communautaire instrumenten, zoals de structuurfondsen of de communautaire instrumenten voor burgerbescherming, kunnen worden ingezet met het oog op betere preventieve maatregelen in verband met aardbevingen en herstelmaatregelen,
- J. overwegende dat de EU het bijzondere karakter van aardbevingen in het Middellandse-Zeegebied en omstreken moet onderkennen en dat preventie, onderzoek en aanpak van aardbevingen, alsmede het beschermingsbeleid en solidariteitsinstrumenten daarop afgestemd moeten worden,
- K. overwegende dat Europa, in vergelijking met andere regio's in de wereld, zeer kwetsbaar is voor aardbevingen en een verhoogd aardbevingsrisico loopt en tevens over hoogwaardige technische kennis ter zake beschikt, doch in vergelijking met Japan, de Verenigde Staten of zelfs China veel minder investeert in onderzoek en ontwikkeling van nieuwe technologieën en dat er geen Europese agenda voor onderzoek op het gebied van aardbevingsrisico's bestaat,
- L. overwegende dat er op Europees niveau geen uniform mechanisme voor optreden bij een nationale ramp bestaat,
- M. overwegende dat het van groot belang is de technische kennis van de EU op aardbevingsgebied, die een succesvol en nuttig exportproduct kan worden, te behouden en verder te ontwikkelen, waarbij aardbevingsgevoelige regio's als natuurlijke laboratoria kunnen worden gebruikt om aldus profijt te trekken uit hun handicap,
- N. overwegende dat grote gebieden in de EU blootstaan aan de vernietigende gevolgen van bevingen in de gesteentemassa ten gevolge van mijnbouwactiviteiten die leiden tot schade die vergelijkbaar is met die van een aardbeving,
- O. overwegende dat het aardbevingsrisico in de meeste lidstaten onvoldoende in kaart is gebracht,
- P. overwegende dat schade door aardbevingen door de traditionele verzekeringspolissen niet gedekt is,

Maatregelen: preventie, reactie en herstel

- 1. verzoekt de Commissie onverwijld met een mededeling te komen waarin de aardbevingsrisico's, de preventie, het beheer, en de maatregelen voor de opvang en het herstel van de gevolgen van aardbevingen worden geëvalueerd;
- 2. is van mening dat de Commissie een technisch protocol voor gezamenlijk optreden van de EU moet opstellen bij grote rampen als gevolg van aardbevingen, waarbij met name gelet wordt op kwetsbare vervoersinfrastructuur, energie, telecommunicatie, gezondheidszorg en de rol die verschillende nationale, regionale en plaatselijke autoriteiten kunnen spelen;
- 3. dringt er bij de Raad en de Commissie op aan terdege rekening te houden met aardbevingen bij de definitieve uitwerking en tenuitvoerlegging van het herzien wetgevingskader inzake burgerbescherming;
- 4. dringt er bovendien bij de lidstaten op aan om de kwestie van aardbevingen op te nemen in

nationale en regionale strategieën voor duurzame ontwikkeling en om nationale platformen in het leven te roepen voor het bespreken van het beheer van aardbevingsrisico's en burgerbescherming op basis van een geïntegreerde analyse van de kwetsbaarheid, waarbij diverse institutionele actoren en de relevante partners uit het maatschappelijk middenveld betrokken worden;

5. erkent dat het Middellandse-Zeegebied een bijzonder karakter heeft en dringt er bij de Commissie op aan dat zij haar aandacht concentreert op de instrumenten voor preventie, voorlichting, onderzoek, risicobeheer, bescherming en solidariteit op communautair niveau teneinde tot bevredigender reacties op de veelvuldige rampen in dit gebied te komen;
6. onderstreept de noodzaak van voorlichtingscampagnes voor het publiek met de nadruk op preventieve maatregelen en de bereidheid tot actie, van onderwijsprogramma's met inbegrip van universiteitsleergangen, masterprogramma's en promotieplaatsen in relevante studierichtingen, zoals ingenieurswetenschappen, en van speciale opleidingen in verband houdende vakrichtingen in de gehele EU;
7. verzoekt de lidstaten in het kader van het zevende kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling vaart te zetten achter onderzoek gericht op preventie, crisisbeheer en minimalisering van de schade en verzoekt de Commissie mee te werken aan het opstellen van een specifieke Europees onderzoeksagenda voor aardbevingen;
8. wenst dat de Commissie en de lidstaten bevorderen dat er *centres of excellence* komen, gericht op wetenschappelijke, technologische en architectonische innovatie, teneinde enerzijds de veiligheid van de bevolking te garanderen en anderzijds een duurzame ruimtelijke ordening mogelijk te maken middels interregionale samenwerking en koppeling van onderzoeksinstituten, midden- en kleinbedrijf en plaatselijke overheden in de betrokken gebieden, met name de ultraperifere regio's;
9. verzoekt de Commissie en de lidstaten zich met name te buigen over de kwestie van de renovatie en behoud van oude gebouwen en monumenten die voor talrijke regio's van de EU van belangrijke historische, culturele, toeristische en daarmee economische betekenis zijn, alsmede van openbare gebouwen die van strategische belang zijn voor de civiele bescherming alsook van andere kritische infrastructuur; doet te dien einde een beroep op de lidstaten om dergelijke gebouwen en infrastructuur te registreren en met de Commissie te overleggen over bestaande of nodige projecten en beleidsmaatregelen waarmee voor de bescherming ervan tegen aardbevingen wordt gezorgd;
10. dringt er bij de Commissie op aan dat zij aanbeveelt de voorschriften van Eurocode8 in de stedenbouwkundige regelingen van alle risicolanden op te nemen en verzoekt de bevoegde autoriteiten op communautair en nationaal niveau te overwegen of Eurocode8, naast op nieuwe bouwwerken, ook niet op oude bouwwerken van toepassing moet zijn;

Financiering

11. is van oordeel dat de toekomstige financiering van infrastructuur uit de structuurfondsen in de komende programmeringsperioden afhankelijk dient te zijn van de uitvoering van preventieve maatregelen ten aanzien van aardbevingen en van het vaststellen van dergelijke maatregelen door de lidstaten in hun respectieve operationele programma's; moedigt de

lidstaten bovendien aan om, waar mogelijk, te beginnen met de financiering van beschermingsmaatregelen tegen aardbevingen in het kader van hun huidige operationele programma's;

12. dringt er met klem bij de Commissie en de lidstaten op aan specifieke Europese programma's voor training en uitwisseling van beste praktijken en speciale vaardigheden voor preventie en aanpak van aardbevingen te bevorderen, en verzoekt de lidstaten daartoe van het Europees Sociaal Fonds gebruik te maken;
13. verzoekt de Raad de medebeslissingsprocedure onverwijld af te ronden met het oog op de aanneming van de nieuwe verordening betreffende het Solidariteitsfonds van de Europese Unie, aangezien het Europees Parlement zich in zijn standpunt van mei 2006 reeds heeft uitgesproken over de tijdslimieten en de in aanmerking komende acties, ten einde het nieuwe Solidariteitsfonds in staat te stellen efficiënt, soepel en tijdig schade te herstellen, onder meer door de vereenvoudiging van de bestaande procedure voor steunverlening in geval van aardbevingen;
14. onderstreept dat ook andere beschikbare middelen moeten worden ingezet, zoals regionale overheidssteun of leningen van de Europese Investeringsbank, voor preventie en herstel van schade als gevolg van aardbevingen, enerzijds, en ter bevordering van adequate verzekeringen, anderzijds;

Coördinatie

15. pleit voor mechanismen ter coördinatie van de acties op communautair, nationaal, regionaal en plaatselijk niveau in de geest van voornoemd verslag-Barnier; dringt te dien einde aan op nauwere samenwerking tussen de lidstaten op basis van een bindend coördinatiesysteem inzake preventie-, beheers- en beschermingsmaatregelen, met inbegrip van systemen voor observatie en vroegtijdige waarschuwing, databanken en de uitwisseling van beste praktijken; doet met het oog op de vergemakkelijking van dit proces een dringend beroep op elke lidstaat om één enkel, gecoördineerd beheerssysteem voor de burgerbescherming in het leven te roepen;
16. betuigt andermaal zijn steun voor de oprichting van een Europese civiele beschermingseenheid en verzoekt de Commissie een desbetreffend voorstel in te dienen;
17. beklemtoont dat een Europese civielebeschermingseenheid pas zinvol is als de nationale civiele bescherming en de grensoverschrijdende instrumenten voor coördinatie tussen de lidstaten verbeterd zijn;
18. onderstreept het belang van samenwerking met aangrenzende derde landen, ook met derde landen die aardbevingsrisico lopen en gespecialiseerde technische kennis in dezen hebben opgedaan;
19. verzoekt de Commissie een evaluatie te maken van alle bestaande instrumenten voor de preventie en het beheer van en de civiele bescherming tegen natuurrampen in het kader van de verschillende beleidsterreinen van de Europese Unie (milieu, cohesiebeleid, onderzoek, enz). en met het oog op vereenvoudiging en betere coördinatie voorstellen te doen voor een centraal preventie- en beheersinstrument;

0

0 0

20. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten, alsmede aan het Comité van de regio's.

TOELICHTING

Inleiding

Aardbevingen zijn de meest dodelijke en verwoestende natuurrampen ter wereld. Zij vormen een enorme bedreiging voor de mens en zijn bezittingen. Volgens schattingen hebben zij in de 20ste eeuw wereldwijd tot de dood van 1,5 miljoen mensen geleid en alleen al in de afgelopen 25 jaar tot een schadepost van 75 miljard euro.

In tegenstelling tot wat algemeen wordt aangenomen, komen grote aardbevingen ook in de EU frequent voor. Talrijke landen en gebieden, met name in Zuid-Europa en het Middellandse-Zeegebied zijn blootgesteld aan een hoog aardbevingsrisico. Bovendien is het merendeel van de aan de EU grenzende landen, waaronder kandidaatlidstaten, landen van het Europees nabuurschapsbeleid en landen van het euromediterraan partnerschap, zeer aardbevingsgevoelig. Ter illustratie zij erop gewezen dat in de 20ste eeuw in Italië 128.000 mensen zijn omgekomen, in Turkije 99.000, op het grondgebied van de voormalige Sovjetunie 78.000, in Griekenland 6.600, in Roemenië 2.600 en in Algerije 5.300.

Het is duidelijk dat aardbevingen zeer ernstige - korte- en langetermijngevolgen hebben voor het economische en sociale leven van de getroffen regio's. Zij hebben negatieve gevolgen voor de infrastructuur, de werkgelegenheid, het natuurlijk en cultureel erfgoed, het milieu, het toerisme. Met andere woorden, aardbevingen hebben generaliter een negatieve impact op de economische en sociale cohesie van de regio's.

Maar al te vaak worden de economie en de samenleving van diverse regio's van de EU in zeer ernstige mate door aardbevingen getroffen. Deze regio's blijven echter verstoken van hulp van de EU. De regionale en plaatselijke autoriteiten van de aardbevingsgevoelige gebieden en grote delen van de samenleving beseffen wel degelijk hoe beperkt de inzet van de EU is en hoe gering haar interesse om iets tegen aardbevingen te doen. Kenmerkend is dat het Solidariteitsfonds slechts eenmaal is ingezet om slachtoffers van aardbevingen schadeloos te stellen, hetgeen in duidelijk contrast staat met de maatregelen die bij andere natuurrampen (zoals overstromingen en bosbranden) worden genomen.

Uw rapporteur is dan ook van mening dat regelgevende en ondersteunende maatregelen moeten worden genomen voor de preventie, de aanpak en het herstel van de schade en ter verbetering van de coördinatie tussen de actoren die betrokken zijn bij het beheer van de aardbevingen en de voorlichting van de bevolking.

A. Geslaagde aardbevingsbeheersing middels preventieve, reactie- en herstelmaatregelen

Bepalend voor een geslaagde aanpak van een natuurramp is in eerste instantie een juiste evaluatie van alle hiermee gepaard gaande gevaren en van alle mogelijke maatregelen ter preventie, protectie en verzachting van de schadelijke gevolgen ervan. Zonder een uniforme strategie voor elk natuurverschijnsel, met inachtneming van de aparte specifieke kenmerken ervan, zullen maatregelen die na de ramp worden genomen tamelijk inefficiënt zijn en niet naar behoren worden begrepen door de betrokken instanties en de getroffen bevolking. Vandaar dringt de rapporteur erop aan dat de Commissie onverwijld met een mededeling komt ter evaluatie van het aardbevingsrisicobeheer en de noodzakelijke beheersmaatregelen, zoals zij

onlangs ook voor overstromingen heeft gedaan.

Voorts zijn de volgende maatregelen nodig:

Preventieve maatregelen

1. De belangrijkste preventieve maatregelen (naar het voorbeeld van aardbevingsgevoelige landen zoals Japan) zijn de tenuitvoerlegging van publieke voorlichtings- en sensibiliseringscampagnes in de gehele EU. Een juist beheer van aardbevingen en de verzachting van de schadelijke gevolgen ervan hangen in aanzienlijke mate af van het voorkomen van paniek en een adequate reactie van het publiek. Deze campagnes moeten dan ook niet beperkt blijven tot burgers in aardbevingsgevoelige gebieden, maar tot alle Europese burgers worden uitgebreid, te meer daar het zeer waarschijnlijk is dat de burgers door hun grotere mobiliteit ooit eens een aardbeving zullen meemaken.

2. Voorlichting en training van de bevoegde technische instanties van de lidstaten, inclusief op regionaal en plaatselijk niveau, alsook van alle specialisten die zich met aardbevingen bezighouden, is een eerste vereiste. Het is dan ook van belang dat nog meer wordt ondernomen om de beste praktijken in dezen, met de steun van het Europees Sociaal Fonds, te verspreiden en uit te wisselen.

3. Een aardbeving is een natuurverschijnsel, dat nog niet door de mens kan worden voorkomen. Het enige wat de mens kan doen is met behulp van de technologie de omvang van de schade enigszins beperken. Aanzienlijke investeringen in onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe technologieën zijn dan ook noodzakelijk. Het zevende kaderprogramma voor onderzoek voor de periode 2007-2013 voorziet reeds in financiering van gezamenlijke onderzoeksactiviteiten op het gebied van aardbevingen. De rapporteur is van mening dat de lidstaten van hun kant ook financieel moeten bijdragen aan dit onderzoek ten einde een multiplicatoreffect te bereiken via een combinatie van de onderzoeksactiviteiten. Dit natuurverschijnsel heeft echter ook een positieve kant: bij een adequate toepassing en inzet in geval van aardbevingen zou de technische kennis op dit gebied een exportproduct kunnen worden en tot meer concurrentievermogen en werkgelegenheid kunnen leiden. Uw rapporteur verzoekt de Commissie dan ook bij te dragen aan de opstelling van een Europese strategische onderzoeksagenda voor aardbevingen, in het kader waarvan aardbevingsgevoelige regio's kunnen worden ingezet "als natuurlijke laboratoria" en aldus misschien profijt kunnen trekken uit hun natuurlijke handicap.

4. Seismische evaluatie en zonodig aanpassing van gebouwen en infrastructuur van strategisch belang behoren volgens wetenschappers tot de preventieve maatregelen die in de Europese Unie prioriteit moeten krijgen. Het is dan ook wenselijk dat de Commissie en de lidstaten overgaan tot evaluaties in geografische gebieden, in eerste instantie in geografische gebieden met een hoge of gemiddelde aardbevingsgevoeligheid, ten einde gebouwen te klasseren volgens een uniforme prioriteitenlijst. Onder "gebouwen en infrastructuur van strategisch belang" verstaat uw rapporteur voornamelijk gebouwen en infrastructuur die van cruciaal belang zijn voor de civiele bescherming en de samenleving, zoals ziekenhuizen, brandweerkazernes, elektriciteitscentrales en -netwerken, bruggen, telecommunicatienetwerken, scholen en andere openbare gebouwen. Bovendien moeten oude gebouwen en monumenten van historische, culturele of toeristische betekenis - en daarmee ook van economische betekenis voor talrijke regio's in Europa - op vergelijkbare wijze worden beschermd. Om al die redenen zouden we precies moeten nagaan

hoe op Europees, nationaal, regionaal en plaatselijk niveau kan worden bijgedragen aan een constante verbetering van de maatregelen ter bescherming tegen aardbevingen. De rapporteur wenst er voorts op te wijzen dat het vóór alles ook noodzakelijk is om na te gaan in hoeverre Eurocode 8 (betreffende de normen voor bouwwerken die tegen aardbevingen bestand zijn) - naast op nieuwe gebouwen, waarvoor een speciale verplichting is opgenomen - ook op oude gebouwen kan worden toegepast.

Reactiemaatregelen

1. De Europese Unie zal op korte termijn over een verbeterd communautair mechanisme voor civiele bescherming beschikken. De rapporteur dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan bij de toepassing van dit mechanisme in het bijzonder aandacht aan het verschijnsel aardbevingen te schenken. Ook bij alle andere desbetreffende communautaire instrumenten moeten aardbevingen serieus mede in overweging worden genomen. Zo moet bijvoorbeeld worden onderzocht of het Centrum voor waarneming en informatie van de EU het verschijnsel aardbevingen voldoende 'in het vizier' heeft en of de instrumenten voor vroegtijdige waarschuwing misschien verbetering behoeven.

2. Wanneer zich een vernietigende aardbeving voordoet, moet er een technisch protocol voor gezamenlijk optreden klaarliggen, waarin de nadruk ligt op de rol die de verschillende nationale, regionale en plaatselijke autoriteiten kunnen spelen, en staat aangegeven op welke wijze cruciale infrastructuurvoorzieningen doeltreffend kunnen worden beschermd. In het geval van een ramp is het van primordiaal belang maatregelen te treffen die ervoor zorgen dat telecommunicatienetwerken, stroomvoorziening, ziekenhuizen, bruggen, havens en bijvoorbeeld ook vliegvelden operationeel blijven. Dit houdt in dat van tevoren alle mogelijke aardbevingsscenario's op papier moeten worden gezet en de mogelijkerwijs door aardbevingen aangerichte schade in kaart moet worden gebracht.

Herstelmaatregelen

De doeltreffendheid en het tempo van de maatregelen voor het herstel van de onvermijdelijke schade spelen een doorslaggevende rol voor de snelheid of de traagheid waarmee een regio een aardbeving 'verwerkt'. Dit geldt des te meer voor achterstandregio's, zoals de convergentieregio's, regio's met een geringe en/of afnemende bevolkingsdichtheid, berg-, eiland-, grens-, perifere en ultraperifere regio's. Een aardbeving in zo'n gebied kan een abrupte onderbreking van hun ontwikkeling betekenen of er, gezien hun specifieke kenmerken, zelfs toe leiden dat hun achterstand groter wordt.

Met andere woorden, de snelheid waarmee de lidstaten de situatie aanpakken en de solidariteit van de Gemeenschap met de getroffen gebieden zijn van cruciaal belang (zie hieronder, punt B).

B. Financiering

1. In het kader van de toepassing van het financieringsinstrument voor civiele bescherming (zie hierboven) moet terdege met het verschijnsel aardbevingen rekening worden gehouden.

2. De rapporteur is van oordeel dat het convergentiebeleid in de toekomst ook oog moet hebben voor de schade die door aardbevingen wordt aangericht. Hij stelt voor de toekomstige

financiering van infrastructuurprojecten met middelen van het convergentiebeleid te koppelen aan de naleving van alle relevante en internationaal erkende regels inzake de bescherming tegen aardbevingen.

3. De aanpassing van het Solidariteitsfonds lijkt door de Raad zonder goede rechtvaardiging te zijn vertraagd. Dit moet nu alsnog zo snel mogelijk gebeuren, teneinde het instrument in de toekomst doeltreffend, flexibel en tijdig te kunnen inzetten voor het herstellen van door natuurrampen (waaronder aardbevingen) veroorzaakte schade. De geringe flexibiliteit, met name wat de termijnen en de subsidiabiliteit van de door het Fonds gesteunde acties betreft, leidt ertoe dat de slachtoffers van aardbevingen in de praktijk in feite aan hun lot worden overgelaten (zoals gezegd is het Fonds tot nu toe slechts één keer gebruikt voor een aardbeving).

4. De Commissie dient naast directe steun ook in versterkte mate gebruik te maken van andere vormen van financiering, zoals regionale overheidssteun of leningen van de Europese Investeringsbank. Alleen zo zullen er voldoende financiële middelen ter beschikking komen om het complexe verschijnsel aardbevingen integraal aan te pakken.

C. Coördinatie

1. De ervaring leert dat de grootste tekortkomingen bij het opvangen van de gevolgen van natuurrampen zich manifesteren op de vlakken coördinatie, samenwerking en flexibiliteit van de betrokken instanties op communautair, nationaal, regionaal en plaatselijk niveau (brandweerkorpsen, medische eerstehulpdiensten, politie, diverse reddingseenheden (bergen, zee, mijnbouw)). De voorstellen die oud-commissaris Michel Barnier mei 2006 deed, zijn radicaal, maar stoelen wel op de fundamentele beginselen van de EU: solidariteit en toegevoegde waarde van gemeenschappelijk optreden. De rapporteur denkt dat een systeem waarbij elke lidstaat, respectievelijk (in bepaalde gevallen) regio, eigen uitrusting en know how op een specifiek terrein ontwikkelt en perfectioneert, die hij vervolgens in een noodsituatie aan andere partijen 'uitleent', het meest geschikt is. Dat wil zeggen concentratie van de inspanningen voor optimalisering van het effect of, met andere woorden, 'méér waar voor minder geld'. Met dit streven naar coördinatie voor ogen beveelt de rapporteur aan dat de lidstaten centrale diensten voor civiele bescherming in het leven roepen en schaaft hij zich tegelijkertijd vierkant achter de oprichting van een European civil protection force. De Commissie zou een desbetreffende wetgevingsvoorstel moeten doen.

2. Voor een doeltreffende beheersing van aardbevingen is coördinatie op alleen EU-niveau onvoldoende. Er is behoefte aan samenwerking met derde landen, met name met aangrenzende aardbevinggevoelige landen. Hierbij valt in eerste instantie te denken aan technologie-overdracht en de uitwisseling van goede praktijken. Verder valt te denken aan technische samenwerking.

3. De rapporteur heeft vastgesteld dat er in het geval van natuurrampen sprake is van een scala aan preventieve, beheers- en burgerbeschermingsmaatregelen op het niveau van de door de EU bestreken beleidsterreinen (milieu, cohesie, onderzoek, enz.). Hij is van mening dat de Commissie voor een holistische benadering zou moeten kiezen. Mocht blijken dat daaraan behoefte bestaat, opteert de rapporteur, met het oog op vereenvoudiging van de wetgeving en betere coördinatie, voor de oprichting van een centraal instrument voor preventie en beheer van natuurrampen, met inbegrip van aardbevingen.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	4.10.2007
Uitslag eindstemming	+: 39 -: 0 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Jean Marie Beaupuy, Jana Bobošíková, Wolfgang Bulfon, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Ambroise Guellec, Marian Harkin, Mieczysław Edmund Janowski, Rumiana Jeleva, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Jamila Madeira, Mario Mantovani, Sérgio Marques, Miguel Angel Martínez Martínez, Yiannakis Matsis, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Markus Pieper, Wojciech Roszkowski, Elisabeth Schroedter, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Oldřich Vlasák
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Emanuel Jardim Fernandes, Zita Pleštinská, Samuli Pohjamo, Miloslav Ransdorf, Toomas Savi, Richard Seeber, Nikolaos Vakalis
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 178, lid 2)	Mariela Velichkova Baeva, Zbigniew Zaleski